

[Strona Główna](#) > ... > [Sprawy Rodzinne I Dziedziczenie](#) > [Prawo Spadkowe](#) > [Ograniczenia Dotyczące Dziedziczenia – Przepisy Szczególne](#) > [Bułgaria](#)

Ograniczenia dotyczące dziedziczenia – przepisy szczególne

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Bułgaria

1 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne zasady nakładające, ze względów gospodarczych, rodzinnych lub społecznych, ograniczenia dotyczące dziedziczenie nieruchomości, niektórych przedsiębiorstw lub innych specjalnych kategorii aktywów znajdujących się w tym państwie członkowskim lub wpływające na ich dziedziczenie?

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa materialnego spadkobiercą ani zapisobiercą nie może być:

- 1) osoba, która w chwili otwarcia spadku nie została jeszcze poczęta oraz
- 2) osoba, która urodziła się martwa.

Zgodnie z prawem w przypadku braku dowodów przeciwnych dziedziczyć może każde dziecko, które urodziło się żywe.

Poza wyżej wymienionymi następujące osoby są wyłączone od dziedziczenia jako niegodne:

- 1) osoby, które w wyniku umyślnego działania pozbawiły życia lub usiłowały pozbawić życia spadkodawcę, jego małżonka lub dziecko, jak również współsprawcy takich osób, chyba że czyn popełniono w okolicznościach wyłączających karalność lub chyba że sprawca został objęty amnestią;
- 2) osoby, które fałszywie oskarżały spadkodawcę o dopuszczenie się przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności lub surowszą karą, chyba że przestępstwo będące przedmiotem takiego fałszywego oskarżenia jest przestępstwem prywatnoskargowym, a domniemana ofiara przestępstwa nigdy nie złożyła zawiadomienia o jego popełnieniu;
- 3) osoby, które siłą lub podstępem nakłoniły spadkodawcę do sporządzenia, zmiany lub odwołania testamentu lub przeszkodziły spadkodawcy w dokonaniu jednej z tych czynności, lub które zniszczyły, ukryły lub zmodyfikowały testament pozostawiony przez spadkodawcę lub świadomie skorzystały z fałszywego testamentu.

Osoba uznana za niegodną dziedziczenia może dziedziczyć wyłącznie w przypadku, gdy spadkodawca wyraźnie uznał ją za godną dziedziczenia na mocy poświadczonego notarialnie dokumentu lub testamentu.

Jeżeli spadkodawca, świadomy przyczyny, dla której uznano osobę za niegodną dziedziczenia, sporządzi testament uwzględniający taką osobę wśród spadkobierców, ale nie uzna jej wprost za godną dziedziczenia, osoba taka dziedziczy wyłącznie w zakresie określonym w testamencie.

Zgodnie z art. 54 obowiązującego kodeksu rodzinnego (Semeen kodeks) rozwiedzeni małżonkowie są wyłączeni od dziedziczenia po sobie nawzajem i tracą wszelkie korzyści wynikające z wszelkich wcześniejszych rozrządzeń na wypadek śmierci.

Przepis ten nie ma jednak zastosowania w przypadku, gdy spadkodawca wyraźnie stwierdzi, że rozrządzenia testamentowe zachowują ważność również po rozwodzie.

W ustawie o własności (Zakon za sobstvenostta) wprowadzono ograniczenie dotyczące dziedziczenia przez państwo trzecie, zgodnie z którym państwo trzecie nie może nabyć prawa własności nieruchomości w Bułgarii w drodze dziedziczenia.

W przepisach szczególnych prawa bułgarskiego nałożono dwa dodatkowe ograniczenia w zakresie dziedziczenia nieruchomości wynikające z jej szczególnego charakteru.

W ustawie o prawie własności gruntów rolnych i użytkowaniu tych gruntów (Zakon za sobstvenostta i polzvaneto na zemedelskite zemi) przewidziano przepisy dotyczące dziedziczenia tego rodzaju nieruchomości, tj. gruntów rolnych.

Zgodnie z art. 3b tej ustawy wszyscy cudzoziemcy, którzy nabyli prawo własności gruntów rolnych w drodze dziedziczenia z mocy prawa, ale którzy nie spełniają warunków przewidzianych w Traktacie o przystąpieniu Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej, są zobowiązani do przekazania prawa własności takich gruntów osobom uprawnionym do ich nabycia w terminie trzech lat od daty otwarcia spadku, chyba że postanowienia umowy międzynarodowej ratyfikowanej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 22 ust. 2 konstytucji Republiki Bułgarii stanowią inaczej.

Podobnie w art. 24 ust. 1 ustawy o lasach (Zakon za gorite) przewidziano ograniczenie dotyczące nieruchomości uznawanych za tereny zalesione: wszyscy cudzoziemcy, którzy nabyli prawo własności lasów i terenów zalesionych w drodze dziedziczenia z mocy prawa, ale którzy nie spełniają warunków przewidzianych w Traktacie o przystąpieniu Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej, są zobowiązani do przekazania prawa własności takich gruntów osobom uprawnionym do ich nabycia w terminie trzech lat od daty otwarcia spadku, chyba że postanowienia umowy międzynarodowej ratyfikowanej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 22 ust. 2 konstytucji Republiki Bułgarii stanowią inaczej.

2 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego te szczególne zasady mają zastosowanie do powyższych rodzajów aktywów niezależnie od prawa mającego zastosowanie do dziedziczenia?

Co do zasady w przypadku kolizji przepisów szczególnych z przepisami ogólnymi przeważają przepisy szczególne. Dlatego też rygorystyczne przepisy omówione powyżej stosuje się zawsze, gdy spełnione są przesłanki materialne.

3 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne procedury mające na celu zapewnienie przestrzegania wspomnianych wyżej szczególnych zasad?

W ustawie o prawie własności gruntów rolnych i użytkowaniu tych gruntów ustanowiono szczególną procedurę służącą zapewnieniu zgodności z wymogiem przewidzianym w art. 3b ust. 1 ustawy, która to procedura zapewnia państwu możliwość odkupywania gruntów rolnych po cenach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów, jeżeli cudzoziemiec nie wywiąże się z obowiązku przeniesienia prawa własności w terminie wyznaczonym w tym przepisie.

Podobnie w przypadku nieruchomości stanowiących tereny zalesione przepisy ustawy o lasach stanowią, że państwo może wykupywać grunty rolne po cenach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów w przypadku niedotrzymania terminu wyznaczonego w art. 24 ust. 1 tej ustawy.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.